

HOOFDSTUK 2

Een spoor

Hondje verveelt zich. Niks te doen vandaag. Was er maar iemand om mee te spelen.

Maar hoe ver Hondje ook ruikt, geen hond te zien. Hondje trippelt naar het poepveld.

Een beetje snuffelen is ook fijn.

Even met zijn hondenspeurneus ruiken aan een grote drol. Snif, snif.

Hmmm, die drol ruikt naar worst. Dat is de drol van Harry. De hond van de slager.

Snif, snif. Hondje ruikt nog iets.

Het is geen drol. Het is een spoor.

Het ruikt naar hond met bloemetjes.

Maar er zijn alleen maar paddenstoelen. Het is herfst. Er is geen bloem te zien. Snif, snif, Hondje snuffelt het park door.

Hij volgt het spoor met zijn neus.

Bij het standbeeld blijft hij staan.

Nu ruikt hij het nog sterker. De geur komt achter het standbeeld vandaan.

Hondje ziet twee kraaloogies, een neus met twee oren en een... Het is een hondje!

‘Waf, waf,’ blaft Hondje blij. ‘Gevonden!’

Nu staan de honden neus aan neus.

Ze kwispelen en snuffelen aan elkaar.

Snif, snif, snif.

Het andere hondje gaat op zijn rug
liggen. Zullen we spelen?

Graag! denkt Hondje en neemt een
duik bovenop zijn vriend.

De hondjes rollebollen door het natte
gras over het poepveld en weer terug.

Ze lijken wel een bal. Ze rollen en
dollen.

Ze doen heel mal. Ze bijten voor de
grap.

In elkaars staart en vacht.

Een man in pak komt aangehold.

‘Bah, wat doe je nu?’ roept hij boos.

Zijn vriend moet keurig aan de lijn.

Snif snif, Hondje ruikt. Een spoor van
gras en poep.

Hij volgt het spoor van zijn vriend tot
aan de tuin.

In een groot wit huis daar woont zijn
vriend. Maar die moet naar binnen. Snel
in bad. Hij zwaait naar Hondje met zijn
staart. Adieu, tot ziens, tot gauw!

Vaarwel mijn vriend, zwaait Hondje
terug. Ik zie je gauw!

HOOFDSTUK 3

De plasboom

Hondje moet plassen. Hij loopt naar een oude boom in het park. De fijnste plek voor al zijn plasjes.

De plasboom ruikt lekker. En er staan nu mooie paddenstoelen omheen.

Hondje tilt zijn pootje op. Met een mooie ronde boog komt er een prachtige straal. Psss, klinkt het. Hondje plast.

Wat kan ik dat toch goed, denkt Hondje trots. Wel jammer dat niemand ziet hoe knap ik ben. De mensen zijn veel te druk om naar een plassend hondje te kijken.

Iedereen heeft haast, lijkt wel.

Hondje kijkt naar de mensen.

Ze lopen en fietsen voorbij, ze moeten naar hun werk of misschien wel naar huis.

Hondje hoeft niet naar huis en ook niet naar een baas. Hondje kan doen wat hij wil.

Psss, klinkt het. Hondje plast nog maar een keer. Een mooi geel straaltje.

En dan nog één.

Hondje plast er flink op los.

Het lijkt wel een wedstrijd. Een wedstrijd met zichzelf. Een wedstrijd in hoeveel plasjes hij kan.

Mooie gele straaltjes tegen de
stam van de grote boom.
Maar dan valt er ineens iets naar
beneden. Het is een blad. Een
mooi geel blad. En dan nog één.
Er vallen gele blaadjes zomaar
op de grond. Hondje kijkt
omhoog. Dat is raar.
Hij plast en er valt een blad.
Hé, denkt Hondje, dat komt
door mij.
Van gele plasjes worden de
blaadjes geel.
Drie mannen blijven staan. Ze
hebben ineens geen haast meer.
Ze kijken naar de boom en de
blaadjes die vallen.
'Prachtig hè, dat gele blad,' zegt
een man.
'De herfst is begonnen,' zegt de
andere man.
Maar Hondje weet niks van de
herfst.
Hondje denkt dat hij kan tove-
ren.
Hij gaat zitten naast de boom.
Met zijn zwarte neus in de lucht.
Hondje kijkt heel trots. Zien
jullie hoe knap ik ben?
De derde man geeft hem een aai
over zijn kop.
Alsof hij hondje bedankt voor
deze mooie herfstshow.
Hondje knippert met zijn
oogjes en zucht.
De herfst voelt fijn!

HOOFDSTUK 4

Worst

Hondje trippelt door de straat. Hij trippelt stevig door.

Hondje heeft haast. Hij moet naar de slager. Die heeft worst.

Tik, tik, klinken de nageltjes van zijn poten op de natte klinkers van de straat.

Toet, toet, toeteren de auto's.

Hondje steekt over. Hij kijkt niet uit. Hondje kijkt nooit uit. Hij is niet bang. Niet voor auto's. Niet voor niemand. Alleen voor Harry, de hond van de slager.

Harry is groot en sterk. En hij wil niet dat Hondje een worst krijgt van zijn baas. Harry wil alle worsten voor zichzelf.

Maar Hondje kan vandaag nog maar aan één ding denken. En dat is worst!

Bij de slager staat een lange rij.

De mensen staan met paraplu's tot buiten op de stoep.

Hondje kruipt naar voren, langs de benen van de mensen tot aan de toonbank.

Daar gaat hij op zijn achterpoten staan.

Zo kan de slager hem goed zien.

Maar de slager kijkt niet naar hem. De slager houdt niet van bedelende hondjes.

De slager is druk met zijn klanten, die betalen voor de worst.

Hondje likt zijn bek af.

Snif, snif. Heerlijke worst!

Misschien valt er een plakje. Misschien wel twee. Maar dan moet de slager wel naar Hondje kijken.

Hondje blaft. Maar dat had hij beter niet kunnen doen, daar heb je Harry al. Hij gromt: ga weg jij! Alle worst hier is voor mij!

Hondje holt naar buiten. Daar zit hij nu

op de stoep. Geen worst vandaag.

Hij is boos. Boos op de slager. En op zijn hond. Hij had zo'n zin in worst.

Hondje gaat zitten op de stoep. Hij draait een worstje. Een bruin worstje voor de slager. Een dikke drol die stinkt.

Tevreden loopt hij weg.

Zo, dat lucht op.

Oh, oh, oh, die Hondje toch!

Baasje

Het waait. De blaadjes vliegen in het rond. Hondje hapt naar elk blaadje.

Hij heeft zin in avontuur. Maar hij weet niks leuks. Zal hij naar de oude dame gaan? Zal hij met de poezen spelen? Of snuffelen op het drollenveld?

Op zo'n dag als vandaag mist Hondje een baas. Een baas die zegt wat ze gaan doen. Nu moet Hondje zelf iets leuks bedenken.

Gelukkig, daar komt een man aangelopen. Hij is aan het sporten in het park.

Hondje kwispelt en snuffelt aan zijn broek.

'Wat ben jij een mooi hondje,' zegt de man. 'Ben jij je baasje kwijt?'

Hondje houdt zijn kop schuin. Zijn neus ruikt avontuur.

'Kom,' zegt de man. 'We gaan je baasje zoeken.' Hij tilt Hondje op en draagt hem onder zijn arm.

Ze lopen langs de huizen. De man met Hondje.

En bij elke deur van ieder huis belt de man aan.

'Is dit hondje van u?' vraagt hij. Of 'Weet u van wie dit hondje is?'

Maar de mensen schudden hun hoofd en zeggen 'Nee' en 'Ach'.

Ze kennen Hondje niet. En ze weten ook niet wie zijn baasje is.

Hondje kijkt op zijn allerliefst en kwispelt zachtjes met zijn staart. Misschien dat hij zo een worstje krijgt. Maar hij krijgt niks. Nog geen stukje oud brood of koek.

Alleen af en toe een aai over zijn kop. Hondje zucht. Dit avontuur is saai en stom.

Maar kijk wat een geluk! Wie komt daar aangelopen? Het is de oude dame. Ze kijkt heel blij verrast.

'Hondje, daar ben je weer!' roept ze.

Hondje wurmt zich los en holt zo snel hij kan naar haar toe.

'Bent u zijn baas?' vraagt de man boos. 'Dan moet u beter op hem passen!'

'Dat zal ik doen,' zegt de oude dame.

'Kom, we gaan naar huis,' zegt ze tegen Hondje.

'Ik trakteer op koekjes met thee!'

Hondje loopt keurig met haar mee.

Hij wil best even het hondje van een baasje spelen, maar dan wel voor héél even.